

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 24 stycznia 2012 r.

DOLiS/DEC-58/12

dot. DOLiS - 440 - 703/11/TŻ/I

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.) oraz art. 12 pkt 2, art. 22, art. 18 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 31, art. 33, art. 25, art. 23 ust. 1 pkt 2 i 5 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.) oraz art. 32 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. 2003 r. Nr 124, poz. 1152 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pana X, wobec Towarzystwa Ubezpieczeń Społecznych i Reasekuracji, na przetwarzanie jego danych osobowych w sposób niezgodny z ustawą o ochronie danych osobowych,

- I. nakazuję Towarzystwu Ubezpieczeń Społecznych i Reasekuracji, spełnienie obowiązku informacyjnego, określonego w art. 33 ustawy o ochronie danych osobowych, wobec Pana X, poprzez udzielenie mu pisemnych informacji: 1) czy zbiór zawierający jego dane osobowe istnieje oraz kto jest administratorem zbioru danych, 2) o celu, zakresie i sposobie przetwarzania jego danych zawartych w zbiorze, 3) od kiedy jego dane są przetwarzane w zbiorze, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) o źródle, z którego pochodzą jego dane, 5) o sposobie udostępniania jego danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym jego dane są udostępniane,**
- II. w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w dniu 19 lipca 2011 r. wpłynęła skarga Pana X, zwanego dalej Skarżącym, na przetwarzanie jego danych osobowych w sposób sprzeczny z przepisami ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (t.j. Dz. U. 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), zwanej dalej ustawą, przez Towarzystwo Ubezpieczeń Społecznych i Reasekuracji, zwane dalej Spółką.

Z treści skargi wynika, iż Skarżący otrzymał od Spółki „listem zwykłym, nierejestrowym, pismo zatytułowane <<ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty>>” w związku z nabyciem przez Skarżącego samochodu ubezpieczonego umową od odpowiedzialności cywilnej w Spółce. W

odpowiedzi na ww. pismo, Skarżący w dniu 28 kwietnia 2011 r. skierował do Spółki pismo, w którym zażądał „podania (...) skąd towarzystwo uzyskało [jego] dane osobowe”. Ponadto, w piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r. (wpływ pisma do Biura GODO w dniu 26 sierpnia 2011 r.), Skarżący podniósł, iż Spółka bez jego wiedzy i zgody udostępniła jego dane osobowe firmie windykacyjnej oraz podtrzymał, iż nadal nie otrzymał odpowiedzi od Spółki na swoje pismo z dnia 28 kwietnia 2011 r. Ponadto, w piśmie z dnia 22 sierpnia 2011 r. Skarżący wskazał, że Spółka naruszyła wobec niego obowiązek wynikający z art. 25 ustawy, bowiem nie poinformowała go o źródle pozyskania jego danych osobowych mimo, iż Skarżący zwracał się do Spółki w tym przedmiocie.

W związku z powyższym, Skarżący wniósł do Generalnego Inspektora Ochrony Danych osobowych o „zbadanie legalności uzyskania przez Spółkę jego] danych osobowych” oraz o „podjęcie przez GODO działań zmierzających do przywrócenia stanu zgodnego z prawem, zwłaszcza zgodnie z art. 18 ustawy, (...) nakazanie Spółce usunięcia [jego] danych osobowych (...) oraz zakazanie (...) przekazywania moich danych osobowych innym podmiotom”.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił następujące okoliczności faktyczne.

1. Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego w styczniu 2011 r. od zbywcy pojazdu marki (...).
2. Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącego w zbiorze „KLIENCI” (w celu wykonania umowy) oraz w zbiorze „REGRESY i NALEŻNOŚCI” (w celu prowadzenia postępowań windykacyjnych). Spółka przetwarza dane Skarżącego w zakresie: imienia, nazwiska, daty urodzenia, adresu zamieszkania, numeru PESEL, płci, nr polisy, marki pojazdu, daty nabycia pojazdu, numeru rejestracyjnego pojazdu, numeru VIN pojazdu.
3. Spółka wezwała w kwietniu 2011 r. pisemnie Skarżącego do zapłaty zaległych składek z tytułu umowy ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej samochodu marki (...), potwierdzonej polisą (...).
4. Skarżący udzielił odpowiedzi Spółce na pismo z kwietnia 2011 r., „zatytułowane << ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty>>”, a jednocześnie zażądał wskazania źródła pozyskania przez Spółkę jego danych osobowych.
5. Spółka wyjaśniła, iż wypełniła wobec Skarżącego obowiązek informacyjny w piśmie z dnia 17 lutego 2011 r., w którym Skarżący otrzymał treść polisy (...) (pismo w aktach sprawy – karta 22- 23).
6. Spółka wskazała źródło pozyskania danych osobowych Skarżącego w piśmie z dnia 29 sierpnia 2011 r. skierowanym do Zastępcy Naczelnika Wydziału Skarg i Interwencji w Biurze Rzecznika Ubezpieczonych. Pismo to zostało skierowane także do wiadomości Skarżącego (pismo w aktach sprawy – karta 25 – 26).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Ad I. Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych dokonał na podstawie zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oceny wypełnienia przez Spółkę przepisów ustawy. Jednym z obowiązków, ciążących na administratorze danych, jest przestrzeganie praw osoby, której dane dotyczą, określonych w rozdziale 4 ustawy. Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy, na wniosek osoby, której dane dotyczą, administrator danych jest obowiązany, w terminie 30 dni, poinformować o przysługujących jej prawach oraz udzielić, odnośnie do jej danych osobowych, informacji, o których mowa w art. 32 ust. 1 pkt 1-5a. W myśl art. 32 ust. 1 ustawy, każdej osobie

przysługuje prawo do kontroli przetwarzania danych, które jej dotyczą, zawartych w zbiorach danych, a zwłaszcza prawo do: 1) uzyskania wyczerpującej informacji, czy taki zbiór istnieje, oraz do ustalenia administratora danych, adresu jego siedziby i pełnej nazwy, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - jej miejsca zamieszkania oraz imienia i nazwiska, 2) uzyskania informacji o celu, zakresie i sposobie przetwarzania danych zawartych w takim zbiorze, 3) uzyskania informacji, od kiedy przetwarza się w zbiorze dane jej dotyczące, oraz podania w powszechnie zrozumiałej formie treści tych danych, 4) uzyskania informacji o źródle, z którego pochodzą dane jej dotyczące, chyba że administrator danych jest zobowiązany do zachowania w tym zakresie w tajemnicy informacji niejawnych lub zachowania tajemnicy zawodowej, 5) uzyskania informacji o sposobie udostępniania danych, a w szczególności informacji o odbiorcach lub kategoriach odbiorców, którym dane te są udostępniane, 5a) uzyskania informacji o przesłankach podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa w art. 26a ust. 2.

Ustalenia faktyczne w niniejszym postępowaniu wskazują, iż Skarżący zwrócił się w dniu 28 kwietnia 2011 r. pisemnie do administratora danych, tj. Spółki, z żądaniem wyjaśnienia, skąd administrator danych pozyskał jego dane osobowe. Wprawdzie administrator danych korespondował ze Skarżącym, ale zarówno jego pismo z dnia 17 lutego 2011 r., jak też pismo z dnia 29 sierpnia 2011 r., nie wypełniają przesłanki z art. 33 ust. 1 w zw. z art. 32 ust. 1 pkt 1 - 5a ustawy. Podobnie ww. pisma Spółki nie wypełniają obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy, zgodnie z którym, w przypadku zbierania danych osobowych nie od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę, bezpośrednio po utrwaleniu zebranych danych, o: 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, 2) celu i zakresie zbierania danych, a w szczególności o odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, 3) źródle danych, 4) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, 5) o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8.

Jednocześnie, z materiału dowodowego nie wynika, aby Spółka była zwolniona z powyższego obowiązku informacyjnego: na mocy przepisu innej ustawy przewidującej lub dopuszczającej zbieranie danych osobowych bez wiedzy osoby, której dane dotyczą (art. 25 ust. 2 pkt 1 ustawy), ze względu na niezbędność posiadania tych danych do badań naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub badania opinii publicznej, ich przetwarzanie nie narusza praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, a spełnienie wymagań określonych w ust. 1 wymagałoby nadmiernych nakładów lub zagrażałoby realizacji celu badania (art. 25 ust. 2 pkt 3 ustawy), z uwagi, iż dane są przetwarzane przez administratora, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 na podstawie przepisów prawa (art. 25 ust. 2 pkt 5 ustawy) lub dlatego, że osoba, której dane dotyczą, posiada informacje, o których mowa w ust. 1 (art. 25 ust. 2 pkt 6 ustawy).

Wobec powyższego należy wskazać, iż zarzut Skarżącego w kwestii niewypełnienia wobec niego obowiązku informacyjnego z art. 25 (art. 33) ustawy, jest zasadny. Przepisy ustawy winny być stosowane, o ile inne przepisy szczególne nie stanowią inaczej w związku z procesem przetwarzania danych osobowych. Spółka działa w trybie i na podstawie m.in. ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, jednakże żaden przepis tej ustawy nie zawiera wyłączenia, tudzież zwolnienia Spółki, z obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 33 ustawy. W ocenie Generalnego Inspektora Spółka niedopełniła tego obowiązku wobec Skarżącego ani w piśmie z dnia 17 lutego 2011 r., ani w piśmie z dnia 29 sierpnia 2011 r. Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż działanie Spółki niewątpliwie naruszyło przepisy ustawy w zakresie niewypełniania dyspozycji z jej art. 33, zatem zasadne jest w tym przedmiocie nakazanie przez

Generalnego Inspektora usunięcia uchybienia przez Spółkę stosownie do nakazu sformułowanego w punkcie I niniejszej decyzji.

Ad II. Odnosząc się zaś do zarzutów Skarżącego, dotyczących legalności przetwarzania jego danych osobowych przez Spółkę oraz udostępniania danych osobowych Skarżącego bez jego wiedzy i zgody innym podmiotom, należy wskazać, że organ ochrony danych osobowych, działając na podstawie i w granicach ustawowych kompetencji przyznanych mu ustawą, badał, czy u podstaw przetwarzania przez Spółkę danych osobowych Skarżącego znajduje się jedna z przesłanek legalizujących przetwarzanie danych osobowych określonych w art. 23 ust. 1 ustawy. Zgodnie z treścią art. 23 ust.1 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą (pkt 3), jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy na żądanie osoby, której dane dotyczą, jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5).

Mając na uwadze powyższy przepis oraz okoliczności niniejszej sprawy, należy wskazać, iż Spółka pozyskała dane osobowe Skarżącego na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Zgodnie z art. 32 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zbywca pojazdu mechanicznego jest obowiązany do przekazania nabywcy dokumentów potwierdzających zawarcie umowy ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych oraz do powiadomienia zakładu ubezpieczeń, w terminie 30 dni od dnia zbycia pojazdu mechanicznego, o fakcie zbycia tego pojazdu i o danych osobowych nabywcy. Spółka otrzymała od zbywcy pojazdu informacje o nabywcy pojazdu w styczniu 2011 r., co wynika z pisma Spółki z dnia 29 sierpnia 2011 r. (pismo w aktach sprawy – karty 25 – 26).

Dochodzenie przez Spółkę roszczeń od Skarżącego z tytułu powstałej zwłoki w zapłacie składek od samochodu ubezpieczonego umową od odpowiedzialności cywilnej w Spółce znajduje uzasadnienie na mocy art. 23 ust. 4 pkt 2 w zw. z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy. Zgodnie bowiem z art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, przetwarzanie danych osobowych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W myśl zaś art. 23 ust. 4 pkt 2 ustawy, za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Należy w tym miejscu podkreślić, iż Spółka może dochodzić roszczeń osobiście, jak również powierzyć przetwarzanie danych osobowych innym podmiotom, na mocy pisemnej umowy, o której mowa w art. 31 ustawy, w celu dochodzenia roszczeń należnych Spółce. Stosownie do treści art. 31 ustawy, administrator danych może powierzyć innemu podmiotowi, w drodze umowy zawartej na piśmie, przetwarzanie danych (ust. 1), zaś podmiot, któremu dane powierzono, może je przetwarzać wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie (ust. 2). Udostępnienie danych osobowych Skarżącego przez Spółkę na rzecz firmy windykacyjnej ich przetwarzanie przez ten podmiot znajdowało zatem uzasadnienie w treści art. 31 ustawy. Należy zwrócić uwagę, że z materiału dowodowego wynika, iż Spółka udostępniła dane osobowe Skarżącego jedynie na rzecz firmy windykacyjnej.

Reasumując powyższe, Generalny Inspektor nie stwierdził podstaw do zakwestionowania legalności przetwarzania danych osobowych Skarżącego przez Spółkę, jak również nieprawidłowości w udostępnieniu danych Skarżącego przez Spółkę na rzecz firmy windykacyjnej. Nie jest możliwe nakazanie usunięcia danych osobowych Skarżącego ze zbioru Spółki, bowiem działanie Spółki jest usprawiedliwione na mocy ww. przepisów prawa. Uzasadnione jest zatem wydanie przez Generalnego Inspektora w tym zakresie decyzji odmawiającej uwzględnienia wniosku Skarżącego o nakazanie usunięcia jego danych osobowych ze zbioru Spółki oraz zakazanie przekazywania jego danych innym podmiotom.

Na marginesie wskazać należy, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych nie badał kwestii istnienia lub nieistnienia wierzytelności wobec Skarżącego, ani słuszności i zakresu dochodzonych wobec niego roszczeń cywilnoprawnych. Takie sprawy, zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296 z późn. zm.), są sprawami cywilnymi i powinny być rozpatrywane w postępowaniach prowadzonych przez sądy powszechne.

W tym stanie faktycznym i prawnym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.), stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00 – 193 Warszawa).